

Forfatter: Trolle, Herluf

Titel: BREV TIL: Frederik 2. FRA: Trolle, Herluf (1564-08-15)

Citation: Trolle, Herluf: "BREV TIL: Frederik 2. FRA: Trolle, Herluf (1564-08-15)", i *Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøre (1. bind)*, Hos V. T Han in G & Appel., s. 238.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000667830-000-shoot-L0006678300000093.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøre (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

15. Aug. 1564.

Herluf Trolle til Kong Frederik II.

Beretning om en Træfning under Øland mellem den dansk-lybske og den svenske Flaade, hvorved denne blev slaæet paa Flugt og tildels adspredt. Alle have gjort deres Pligt. Han savner nogle Skibe, men haaber at samle Flaaden, der ikke synes at have lidt synderligt, ved Gulland.

Etthers kong. maytt., myn gandske vnderdanige, tro tyeniste nu och altid forsendt met wor herre. Giffuer ieg etthers kong. maytt. vnderdanigenn till kiende, att vdiij gaar morrens y dagningen bleffue wij dij suendske skjib waar, och wij laa for ancker vnder Olandt, och komme the for en wijnd och haffde wijnden och fordeelenn fraa oss, thij beraadde ieg meg met dij lybske och worre hoffuidtzmendene hasteligen, och wij gjorde en ordning, att wij wille bijde them for wor ancker, om de wille komme oss om bord, tha wille wij tage imod them, epffther som wij haffde till reditt till slige gesther. Mens de wille oss icke om bord, och wij kunde icke komme till thennom. The sette paa theris skarpe skytt och beseylede skjib, wij haffde och saa wor beste skjib fremmerst y wor ordning, saa att de intid botte aff skytt fertt ¹, hend stund wij laa for ancker. Oc waar klokken mellom vij och viij, der de kom till oss och skiold, och holt thett saa, till klockenn waar weed ett. Therr wij saa, att thett waar them icke anderledis allwor, tha lod wij nogen wore beseyledeste skjib gaa till segels och loffuere ² att see, huad de kunde steffne ³, och om de suendske wille drage nogit epffther dem, saa att wij, som bleff liggendis, at wij kunde komme y wijnden for de suendske. Ther the saa halerede ⁴ met dij suendske, och oss totthe ⁵, att wij kunde nogitt komme till handell, tha gick wij till segels och gick en gang eller tho offuer s. 239mett huer andere, och etthers kong. maytt. høffuidtzmend, disligist thend lybske amyrrall oc alle de andere lybske haffuer hollitt thennom erligenn och well, och huer gjorde saa megitt som hannum waar mueligitt, och wij fick de suendske y fluchtt, och deris flode bleff skjild att y tho hobe, och etthers kong. maytt. skjib fulde epffther, mens de suendske waare saa well beseglett, att wij icke kunde naa them. Dij suendske største hoffuitt skjib bleffue alle till sammens y thend ene hob, oc de waare saa well beseglid, att de fick wijnden fra oss. Thend anden hob lod drage ind mod skeeren ¹, och ett aff thennom løb paa landitt och strant, och wore, som thennom epffther fulde, kunde icke følge them lenger for grunden och nattenn skyld. Ther forre lagde de offuer till meg igien. Thend anden suendske flode och wij ginge att søenn till hobe, mens y natt haffuer de satt en anden kaass, saa att wij saa bleffue skjild att. Ieg acter, att de haffuer satt deris kaass hen att Kalmar sundt, att de der kand samle theris flode igienn. Ieg haffuer satt min kaass att Gullantt, att ieg der kand samle etthers kong. maytt. flode. Nu ieg teller etthers kong. maytt. skjiff, mens wij erre vnder segell, tha sauffuer(!) ieg fire y mit tall ². Ieg hobis, att de dog kommer thenne samme kaass. Weritt er nu nogitt mullitt ³, att mand icke kand see saa grantt. Y gaar skede etthers kong. maytt. skjib ingen synderlig skade, ther ieg kunde see. Ieg weed icke heller, om nogenn aff hoffuidtzmendene haffuer faatt nogen skade, for end ieg kommer nu att sette en stedtz for ancker. Fortun holler seg end nu well, saa att hun er end nu tetth, gud were loffuitt, och skader intid, vden at hun er icke reen vnder, dog segler hun end nu for alle, s. 240y thenne flode erre. Aller naadigste herre och konnig, saa weed ieg nu aldrij, huor ieg thett skall slaa nu an, thij der som de suendske haffuer wijnden fraa oss, da wille de oss icke om bord. Naar som att wij haffuer wijnden fra them, tha erre de oss for beseglede och setter thett paa deris segeladtz, vdenn gud will ellers synderlig føye, att wij kand møde them en stedtz, ther som ¹ de kand icke wijge, thett gud almechtigste giffue, tha weed ieg nu ingen raad etc. Oc will ieg her met haffue etthers kong. maytt. mett siell och lijff till en lycksaligt langwaritt regemente, seyer och wellfartt gud allmechtigste befalendis. Aff etthers kong. maytt. orloffs flode vnder segell mellom Ølandtt och Gullandtt tijssdagen thend 15 augustj 64 ².

Etthers kong. maytt.
vnderdanige
tro tyenerre
Herloff Trolle.

Udskrift: Høgbarenn forste, stormechtigste herre, herr Frederich den anden, mett gudtz naade Danmarkis, Norgis, Wendis och Gottis konnig, hertug vdiij Slesswijg, Holstein, Stormarn och Dittmersken, greffue vdiij Oldenborgk och Delmenhorst, min aller naadigste herr och k., vnderdanigen.

Orig. med Segl i Rigsarkivet. Trvkt i Danske Magazin 3. R. II. 82 f.